

عنوان مقاله:

بررسی توانایی رودخانه تجن در حذف آلاینده های مورد بررسی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی مدیریت، تقاضا و بهره وری مصرف آب (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مجتبی ولی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد گرایش مهندسی آبیاری و زهکشی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

مجتبی خوش روش - استادیار گروه مهندسی آب، دانشکده مهندسی زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

محمدعلی غلامی سفیدکوهی - دانشیار گروه مهندسی آب، دانشکده مهندسی زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

رودخانه ها به عنوان یکی از منابع اساسی تامین آب برای مصارف گوناگون از جمله کشاورزی، شرب و صنعت مطرح می باشند. با توجه به اهمیت این مجاری و خشک سالی های سال های اخیر، حفظ این منابع یکی از وظایف مهم برنامه-ریزان است. از طرفی این منابع به عنوان محل تخلیه فاضلاب ها، پساب های کارخانه ها و زهکش های کشاورزی قرار گرفته اند. با توجه به این که هر رودخانه تا حد معینی ظرفیت پذیرش آلاینده های ورودی را دارا است، بنابراین امروزه بررسی کیفی و محیط زیست این منابع مطرح می باشد. چنانچه بتوان نقاطی از رودخانه را که از نظر پارامترهای کیفی آب پایین تر از حد استاندارد هستند مشخص نمود، یافتن نقاط بحرانی و راهکار مناسب برای رفع آن آسان تر می شود. پژوهش حاضر با هدف تعیین خودپالایی رودخانه تجن با استفاده از پارامترهای کیفی از جمله (نیتрат) NO_3 ، (فسفات) PO_4 ، (اکسیژن خواهی شیمیایی) COD، (اکسیژن خواهی بیوشیمیایی) BOD و (اکسیژن محلول) DO سه ایستگاه اندازه گیری شامل ایستگاه های ریگ چشمه، پل تجن (میان دست) و کردخیل با استفاده از اطلاعات اداره محیط زیست و شرکت آب منطقه ای مازندران انجام شد. نتایج نشان داد که حداکثر ظرفیت پذیرش مواد زاید توسط رودخانه (توان خودپالایی) مربوط به حد فاصل پل تجن و کردخیل به میزان 346/7485 تن در روز و حداقل آن مربوط به حدفاصل بین ریگ چشمه و پل تجن به مقدار 6805/102 تن در روز است. این روند نشان می دهد که با حرکت از بالادست رودخانه به سمت پایین دست رودخانه، توان خودپالایی رودخانه بیشتر می شود.

کلمات کلیدی:

تجن، محیط زیست، آلاینده، رودخانه، خودپالایی، پساب.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/853776>

